

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum aliquis possit absolui inuitus? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

non sit participes sacramentorum Ecclesie, sacerdos non potest absoluere excommunicatum à culpa, nisi sit prius absolutus ab excommunicatione.

ARTIC. III.

95 *Vtrum aliquis possit absolui inuitus?*

AD secundum sic proceditur. Videtur, quòd nūllus possit absolui inuitus. Spiritualia enim non conferuntur alicui inuito. Sed absolutio ab excommunicatione est beneficium spirituale. Ergo non potest praestari inuito.

¶ 2 Præterea, Excommunicationis causa est contumacia. Sed quando aliquis non vult absolui, excommunicationem contemnens, tunc est maxime contumax. Ergo non potest absolui.

SED contra, Excommunicatio contra voluntatem alicui potest inferri. Sed quæ contra voluntatem committuntur, etiam contra voluntatem amoueri possunt: sicut patet de bonis fortunæ. Ergo excommunicatio potest tolli ab aliquo inuito.

RESPONDEO dicendum, quòd malum culpæ et pœnæ in hoc differunt, quòd culpæ principium est in nobis, quia omne peccatum voluntarium est; pœna autem principium quandoque extra nos est; nõ enim requiritur ad pœnã quòd sit voluntaria; immò magis est de ratione pœnæ, quòd sit contra voluntatem. Et ideo sicut peccata non committuntur nisi in voluntate, ita non remittuntur alicui inuito: sed excommunicatio sicut in aliquem inuitum ferri potest, ita etiam inuitus ab ea absolui poterit.

Aug. de vera Relig. c. 14.

Ad primum ergo dicendum, quòd propositio habet veritatem de illis bonis spiritualibus, quæ in voluntate nostra consistunt, sicut sunt virtutes, quæ non possunt à nolentibus perdi: scientia enim quamuis sic spirituale bonum, tamen potest à nolente per infirmitatem amitti. Et ideo ratio non est ad propositum.

Ad secundum dicendum, quòd etiam manente contumacia, potest aliquis discrete excommunicari.

iuste latam remittere, si videat saluti illius expedire, in cuius medicinam excommunicatio lata est.

ARTIC. III.

Virum aliquis possit absolui ab vna excommunicatione, nisi absoluat ab omnibus?

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod aliquis non possit absolui ab vna excommunicatione, nisi absoluat ab omnibus. Effectus enim debet proportionari suæ causæ. Sed causa excommunicationis est peccatum. Cum ergo aliquis non possit absolui ab vno peccato, nisi absoluat ab omnibus, nec in excommunicatione hoc esse poterit.

¶ 2 Præterea, Excommunicationis absolutio in Ecclesia fit. Sed ille qui vna excommunicatione est irretitus, extra Ecclesiam est. Ergo quamdiu vna manet, ab alia absolui non potest.

SED contra, Excommunicatio quædam pœna est. Sed ab vna pœna aliquis liberatur alia remanente. Ergo ab vna excommunicatione alia remanente quis absolui potest.

RESPONDEO dicendum, quod excommunicationes non habent connexionem in aliquo: & ideo possibile est quod aliquis ab vna absoluat, & in altera remaneat. Sed circa hoc sciendum est, quod aliquis quandoque est excommunicatus pluribus excommunicationibus ab vno iudice: & tunc quando absoluitur ab vna, intelligitur ab omnibus absolui, nisi contrarium exprimat, vel nisi cum quis absolutionem impetrat de vno tantum casu excommunicationis, cum tamen pluribus excommunicatus sit. Quandoque autem est excommunicatus pluribus excommunicationibus à diuersis iudicibus: & tunc absolutus ab vna excommunicatione non propter hoc est absolutus ab altera, nisi omnes alij ad petitionem eius, absolutionem eius confirmauerint, vel nisi omnes demandent vni absolutionem.

Ad primum ergo dicendum, quod omnia peccata habent connexionem in auersione voluntatis à Deo, cum